

Bilag 12
til Betænkningen.

Forslag til Ændring af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 2.

Som nyt Punktum indføres følgende:

»Naar en Invalid, der vel ikke har oppebaaret det særlige Tillæg for Hjælpeløshed, men som dog er saaledes stillet, at det er hans Invaliditet mere end hans Alder, der afgørende præger hans Forhold, overgaar til at oppebære Aldersrente, kan Kommunalbestyrelsen, i København et af Kommunalbestyrelsen nedsat Udvalg paa mindst 5 Medlemmer, saafremt mindst $\frac{2}{3}$ af Kommunalbestyrelsen, henholdsvis Udvalget stemmer derfor, bestemme, at han skal beholde det i Stk. 1 nævnte Tillæg. Hvor Forholdene taler derfor, kan der under Iagttagelse af foranstaaende Regler træffes Bestemmelse om, at Invalider, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet det i Stk. 1 nævnte Tillæg, paany skal oppebære dette.«

Bemærkninger.

Ved Lovens Anvendelse er det ofte overfor Ministeriet fremhævet som uheldigt, at det særlige Tillæg til Invalididenten for Invaliditet (§ 40, Stk. 1) bortfalder, naar en Invalididentenyder, der ikke ogsaa har oppebaaret Tillæg for Hjælpeløshed, fylder 65 Aar og dermed overgaar til Aldersrente. Ministeriet har derfor anmodet Udvalget om at overveje, om Invaliditetstillæget burde bevares i Tilfælde, hvor det virker særlig grelt, at det bortfalder, og har herved navnlig peget paa saadanne Tilfælde, hvor den paa-gældende — selvom han ikke er hjælpeløs i Lovens Forstand — dog er saaledes stillet, at det er hans Invaliditet mere end hans Alder, der afgørende præger hans Forhold.

Udvalget har ganske kunnet tiltræde Ministeriets Standpunkt.

En nøjagtig Beregning af den Merudgift, der er en Følge af en saadan Bestemmelse, forudsætter Kendskab til Invalididentenydernes Aldersfordeling og Dødelighed, men Opgørelser herom foreligger ikke.

Til Grund for et Skøn over Størrelsen af de omspurgte Udgifter kan lægges en Opgørelse, der viser, at der pr. 30. September 1933 fandtes 3977 Invalididentenydere over 65 Aar af et samlet Antal Invalididentenydere paa 30 453, samt at der i Tiden 1. Oktober 1933—31. Marts 1934 var ca. 300 Invalididentenydere, der fyldte 65 Aar og overgik til at nyde Aldersrente. Endvidere er det oplyst fra Direktoratet for Sygekassevæsenet, at Invaliddeforsikringsretten i 1934 i ca. 20 pCt. af de Kendelser, der gik ud paa Invaliditet, tillige udtalte, at der skønnedes at foreligge Hjælpeløshed i Lovens Forstand, samt at Procenten ikke synes at være højere for de ældre Aldersklasser end for de yngre.

Herefter skulde man kunne gaa ud fra, at ca. 20 pCt. af de Personer, der overgaar fra Invalid- til Aldersrente, allerede efter de nugældende Bestemmelser faar Aldersrenten beregnet efter Grundbeløb + Invalidetillæg, jfr. Lovens § 40, Stk. 2, og derfor ikke omfattes af den paatænkte Ændring i Reglerne.